

CINQUENA REUNIÓ DEL CURS 2017-2018

Dimecres 21 de MARÇ del 2018

11 Assistents: 2 mestres del col·legi Sant Lluís; l'educadora social de l'Ajuntament; la directora de la Llar d'infants; educadora de la Llar d'infants; la infermera pediàtrica; estudiant en pràctiques d'educació social; 2 mestres de l'equip directiu del col·legi S. Cristòfor; Mª Jesús Comellas, psicòloga assessora d'espais de debat educatius i la coordinadora de l'EDE.

Seguim parlant de la comunicació, avui amb la Mª Jesús Comellas

- La utilització de la **criatura com a portaveu**. Quan els adults fem un relat amb la intenció (conscient o inconscient) que l'infant el reproduïxi davant l'escola, provoquem que defensin la nostra mirada com si fos seva, amb el malestar que això li pot provocar.
- La importància de no **fusionar-se amb l'infant**. Cal tenir en compte que l'adult no ha de fer el mateix que fa l'infant ni tampoc donar-li el lloc de l'adult. Quan ens "barallem" amb les criatures, ocupem un rol erroni.
- Hi ha famílies que han reclamat "com dir no sense dir no". Amb aquesta demanda veiem com estan confonent l'empatia amb l'infant i el rol de l'adult que educa, que és el que els tocaria fer.
- L'escola i la família estem en un moment de **divorci?** "l'altra té la culpa". Aquest és un fet preocupant ja que llavors els infants queden al mig, sols. Els infants han d'adaptar-se a 2 models diferents on un dels llocs queda desvaloritzat.
- Tant preocupant és que el model de pertinença social (escola) **desvaloritzi** el model de seguretat (família) com a l'inrevés. Els infants es troben davant uns missatges plurals dels adults que es desvaloritzen entre ells.
- Hi ha corrents educatives que posen l'accent en **no obligar**. Es donen situacions extremes on es pot parlar de violència per obligar a menjar o es planteja que l'infant no cal que comparteixi res fins que no vulgui. Es planteja un binomi "escola lliure versus escola tradicional" com si en la segona no es tingués respecte per l'infant.
- **Cal educar avui per demà** i no tant avui per avui.
- Els adults tenim els coneixements però de vegades manca maduresa. **L'infant té el dret** que la família i l'escola es comuniquin.

- Els pares d'ara són els nostres primers alumnes. Per què costa tant que l'escola i els pares es trobin? Hem d'aprendre a caminar junts. I el camí per als mestres és enfortir-nos professionalment. El mestre d'ara no es valora prou.
- El professional s'ha de reforçar professionalment, s'ha d'empoderar, quan el grup de professionals té el mateix missatge dóna seguretat.
- Tothom parla d'educació (periodistes, pares ...) menys els mestres. Importem models d'altres llocs (Finlàndia, Corea ...) i no exposem el que fem nosaltres.
- **L'educació no és creença és coneixement.** I el missatge agafa força quan el grup de professionals va unit (amb tots els matisos que calgui). Llavors les famílies descobreixen amb el temps que el missatge és seu i també l'integren.
- Ara els nois/es volen ser youtubers i influencers. Veiem nois/es que tenen autonomia per venir sols a les 5 de la matinada però no per fer la matrícula de la Universitat. Hi ha grups de famílies que han fet "grup d'influencer" //grup. *No anem a matricular els fills a la universitat//*.
- S'ha generat un missatge que **les bones mares** són aquelles que deixen fer, que no contrarien, que no diuen no. A facebook ha aparegut un grup "el club malasmadres" amb l'eslògan "malas madres hacen buenos hijos".
- Hi ha molta **inseguretat en la criança** per això és important enfortir-nos com a comunitat educativa.